

DE CLUBMAN/-VROUW

Peter de Bruijn

‘Kanoën over Dommel is een mooie uitlaatklep’

In Clubvrouw/Clubman vertelt iemand uit de Meierij over de vereniging en de passie voor de hobby. Deze keer Thea Verhoeven.

‘Waarom ik er altijd ben? Vanwege mijn goede gevoel bij de club. Kanovereniging De Pagaai (Suri-naams woord voor peddel red.) is mijn passie.’ Thea Verhoeven (65) is zo’n 15 jaar actief bij de club in Boxtel. „Thuis zit ik toch maar een beetje op de bank te knikken.”

Wat doe je?

„Ik sta op zaterdag vaak achter de bar, maak schoon of help gasten hun wiebelende kano’s in. Als er iets is, kom ik helpen. Vrijdag komen er bijvoorbeeld zo’n honderd leerlingen van het Elde College uit Schijndel voor hun ‘Rondje Boxtel’ van negen kilometer over De Dommel. Ik help ze instappen. Ik voorspel: Er gaat een wereld voor ze open.”

Een wereld
gaat voor
ze open

▲ Thea Verhoeven: ‘vooral genieten’. FOTO PETER DE BRUIJN/BD

Hoezo?

„De omgeving ziet er vanaf het water heel anders uit dan op het land. Je weet vaak niet waar je bent. Je ziet veel natuur; vogels zoals ganzen, eenden en zwanen op het water. Als je ze met rust laat gebeurt er niets. Voor het rondje Boxtel vaar je bij de Monseigneur Wilmerstraat door een glijgoot. Die is ruim een meter smal en heeft een lengte van 35 meter. Het is de langste van ons land. Voor veel mensen een bijzondere belevenis.”

Hoe is het gekomen?

„Mijn broer had een kano. Die lag achter ons huis aan de Clarissenstraat in De Dommel. Als puber trok ik er geregeld op uit om een stukje met onze hond te varen. In Boxtel-Oost stonden geen huizen. Kon je uren dobberen op het water of bij de oever liggen zonnen zonder dat je iemand zag of hoorde. Ik heb hier een eigen bootje. Je kunt bij De Pagaai kano’s huren. We hebben ook een groot Canadees exemplaar voor twaalf personen voor bijvoorbeeld een feestje.”

Wat is er zo leuk aan?

„Het is een uitlaatklep en ontspannend. Eén keer per jaar varen we de ‘Munseltocht’. Gaan we met gehandicapten van Woongroep Munsel het water op. De kano’s worden dan omgebouwd tot catamarans zodat we ook met rolstoelen kunnen varen. Die mensen zijn dan zo blij hè.”

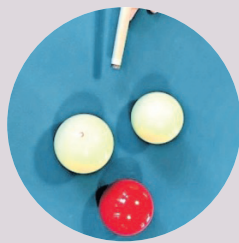
En zelf?

„Als ik vaar, neem ik altijd iets te knabbelen en te drinken mee. Kan ik uren wegblijven. Mijn advies? Vooral genieten. Mijn kleinkinderen zijn nog te jong. Maar oma popelt nu al om ze straks een keertje in haar kano mee te nemen.”

SINT-OEDENRODE

Fluisterboot moet recreatie promoten

Meerijstad adopteert een heuse fluisterboot: Made in Meierijstad. Deze Meierijstadboot komt te liggen in de roeivijver op park Kienehoef in Sint-Oedenrode en moet bijdragen aan de promotie van de recreatiemogelijkheden in de gemeente. Wethouder Coby van der Pas (CDA, toerisme en recreatie) onthult deze elektrisch aangedreven fluisterboot morgen in park Kienehoef.

BOXTEL

Etmaal biljarten voor goede doel

Cor van Beers (52) uit Liempde begint vrijdag 28 juni aan een 24-uurs marathon driebanden in het biljartcentrum van ‘t Ivoor aan de Voetboog in Boxtel. De opbrengst van een ‘hele dag’ biljarten is voor Spieren voor Spieren. De eerste van 24 partijen van steeds een uur van Van Beers is om 13.00 uur. Voorzitter Wim Bekkers van ‘t Ivoor is dan zijn tegenstander.

BOXTEL

Zeventig kramen op buitenmarkt

Vogelvereniging Vogelvreugd Ons Ideaal houdt zondag weer de jaarlijkse grote tweedehands buitenmarkt op het terrein van gemeenschapshuis De Rots aan de Nieuwe Nieuwstraat in Boxtel. Zeventig kramen staan er opgesteld met tweedehands spulletjes: van zilveren kandelaar tot kleding en LP’s. De markt is open van 10.00 tot 16.00 uur. Entree is 1,50 euro (kinderen tot 12 jaar gratis).

De omgeving is heel gevaarlijk aan het worden voor de gezondheid van omwonenden

Hans Krosse

Pagina 4 & 5

EXPOSITIE MUSEUM BOXTEL

De zusters

▲ Zuster Antoinette tijdens een huisbezoek in 1964 in Tanzania.

▲ Zuster Bep in 2000 vlak voor haar vertrek uit Zambia.

Het is een ‘thuiswedstrijd’ voor de ongeveer dertig Witte Zusters die nog in Boxtel wonen. In Museum Boxtel is een expositie over hun geschiedenis te zien. En die van de Witte Paters. „Ik was heel gelukkig in Afrika.”

Johan van Grinsven

Boxtel

Z e gingen niet naar Afrika om zieltjes te winnen. Ook al waren ze missiezusters. „Wij zorgden ervoor dat mensen op eigen benen konden staan”, zegt Witte Zuster Bep van Grieken (89 jaar, 35 jaar gewerkt in Afrika) uit Boxtel. „Wij waren er voor iedereen, moslims, protestanten, katholieken, echt iedereen. En wij waren daar waar het nodig was.”

Leven en werken van de Missiezusters van Onze Lieve Vrouw van Afrika worden uitgebreid belicht

tijdens een grote expositie die tot en met 18 augustus te bezoeken is in Museum Boxtel. *De Witte Karavaan, 150 jaar Witte Zusters en Witte Paters in Afrika*, heet die. Die tentoonstelling gaat ook over de Witte Paters. Zij hadden hun klooster Sint Charles in Boxtel; de Witte Zusters hun moederhuis en opleidingscentrum Santa Monica in Esch.

Vrouwenemancipatie

Nu wonen er nog zo’n dertig Witte Zusters in Boxtel, in het Wereldhuis (waar ook hun Nederlands bestuur is gevestigd) of het aanpalende complex Molenhof. Elders in het land wonen nog elf

‘t Spectrum wacht nog steeds op nieuwe manager

SCHIJNDEL ‘t Spectrum in Schijndel is nog bezig met de zoektocht naar een nieuwe algemeen manager. Voorzitter Leo van Rozendaal van de BV Accommodatie-beheer Schijndel verwacht dat er ‘zo snel mogelijk’ iemand wordt aangesteld. Die nieuwe manager is nodig na het vertrek van achtereenvolgens Sylvia Rutten en Berry Franssen.

Rutten vertrok vooral vanwege onenigheid met het bestuur, interim-manager Franssen vond een andere job. Hij wordt hoofd techniek en gebouwen in het Theater aan de Parade in Den Bosch. Franssen gebruikt deze maand voor zijn overdracht, na 1 juli stopt hij in ‘t

Spectrum. Het cultureel centrum zag in 2016 ook al een manager uit onvrede vertrekken: Hans Fassbender.

Van Rozendaal heeft er alle vertrouwen in dat er binnenkort een nieuwe manager aantreedt. „De vacature staat open, maar de arbeidsmarkt is redelijk verhit.” De taken van de manager worden voorlopig waargenomen door het bestuur en het personeel. Het bestuur is inmiddels wel aangevuld met een derde persoon: Frans van Oorschot. Van Rozendaal bleef eind dit jaar alleen over in het bestuur, inmiddels sloot naast Van Oorschot ook Ferry Tausch zich bij hem aan. Mogelijk volgt nog een vierde bestuurslid.

Jongerencentrum B-Town Boxtel niet vaker open

BOXTEL De ambities van jongerencentrum B-Town in Boxtel zijn momenteel groter dan de mankracht en de beschikbare financiën. Dat antwoordt het college op vragen van de gemeenteraadsfractie van BALANS over onder meer de beperkte openingstijden van B-Town. De oppositiepartij wilde van het college weten of het daarvan op de hoogte is en zo ja, wat de mogelijkheden zijn voor verruiming.

Op de hoogte is het college dus wel. Mogelijkheden om de deur van B-Town langer te openen zijn er niet meteen. „Als we dat zouden doen, dan heeft dat consequenties voor de formatie van het jongerenwerk.” Waarmee B en W ook ver-

wijzen naar de financiële perikelen waarmee de gemeente Boxtel op dit moment te kampen heeft en die de gemeenteraad nopen tot waarschijnlijk een flinke bezuinigings-slag. Vanuit B-Town draait sinds begin dit jaar ook De Wachtkamer, een initiatief van jongeren zelf. Zij hebben een ontmoetingsruimte opgeknapt en ingericht.

Alleen maar op vrijdagavond open, dat is beperkt, legde BALANS het college voor. B en W: „Wij sluiten aan bij de behoeften van jongeren zelf. Het initiatief om vaker open te zijn zal dus van de jongeren moeten komen. En dat is dan eventueel weer wel afhankelijk van de financiële mogelijkheden.”

gaan nooit met pensioen

▲ Vlnr: Tiny Hölscher, Bep van Grieken en Antoinette Winkelman. FOTO JAN ZANDEE/KLEINE FOTO'S PRIVÉCOLLECTIE

Witte Zusters. Hun werk in Afrika is overgenomen door Afrikaanse Witte Zusters, 22 congregaties zijn er gesticht. „Dat is ook altijd de opzet geweest van onze grondlegger: lokale mensen opleiden en ons werk laten overnemen”, zegt zuster Tiny Hölscher (89 jaar, 40 jaar Afrika). „Zij kennen de taal en de cultuur het beste. Maar het hoort ook bij ons gedachtegoed: lokale mensen vooruithelpen en ervoor zorgen dat ze ook elkaar weer verder hielpen.”

“**Toen ik terug kwam, was ik stomverbaasd over de winkels. Al die soorten kaas!**

– Bep van Grieken, Witte Zuster

De missiezusters streefden vrouwenemancipatie na, ook al was die term toen nog niet in gebruik. Scholing en zelfstandigheid bevorderen, was hun doel. Hun mannelijke tegenvoeters waren vaak als priester actief in Afrika. De zusters in het onderwijs, de ziekenzorg, het opzetten van coöperaties en op sociaal en maatschappelijk terrein. Ze woonden tussen de lokale bevolking, desnoods in krottenwijken. „Als vrouwelijke missionarissen konden wij wel contacten aanknopen met vrouwen en bij hen op huisbezoek gaan. Daarom was ons werk zo effectief”, zegt zuster Antoinette Winkelman (85 jaar, 20 jaar Afrika).

De drie Boxtelse zusters zitten vol verhalen en dierbare herinneringen aan Afrika. Ze zijn dankbaar voor hun tijd in Afrika. Tiny

Hölscher: „Ik was er heel gelukkig”. Omdat ze er mensen konden helpen. Bep van Grieken: „Dat is een persoonlijke verrijking.” Antoinette is zelfs teleurgesteld dat ze maar zo kort - twintig jaar - in Afrika mocht werken.

Na Afrika

Maar ook na Afrika bleven zij actief, want een missiezuster gaat nooit met pensioen. In Nederland hadden zij taken binnen de congregatie, na en ook tussen perioden in Afrika door. De zusters zetten zich in eigen land in voor onder anderen vluchtelingen, armen, daklozen, migrantenkinderen en andere kwetsbaren. Ook vertelden ze overal over hun missie.

Tegenwoordig koesteren zij het leven in hun eigen community (de gemiddelde leeftijd is 88 jaar), het bij elkaar wonen in Boxtel.

Want zij weten als geen ander van elkaar hoe hun leven eens was, in Tanzania, Zambia, Oeganda, Ghana, Kenia of andere Afrikaanse landen. Zoals ze ook weten dat ze nooit helemaal gewend zullen raken aan de overvloed die in ons land heerst. Bep van Grieken: „Toen ik terug kwam, was ik stomverbaasd over de supermarkten. Al die soorten kaas! 75 soorten brood! Waar is dat in hemelsnaam voor nodig...”

Glimlach

De zusters hopen dat de expositie in MUBO mensen inspireert, vooral om respectvol samen te leven met mensen uit andere culturen en om iets te betekenen voor een ander. „Al is het maar een glimlach als je samen in een lift staat”, zegt Antoinette Winkelman.

▲ Zuster Tiny omstreeks 1981 in Tanzania.

“**Al is het maar een glimlach als je samen in een lift staat**

– Antoinette Winkelman

Witte Karavaan verdiepte zich in Afrikaanse cultuur

De Franse kardinaal Charles Lavignerie sticht in 1868 in Algerije de Sociëteit van de Missionarissen van Afrika.

Een jaar later, in 1869, volgen de Missiezusters van Onze Lieve Vrouw van Afrika.

Lavignerie is een bewogen man, die strijdt tegen oorlog, hongersnood en slavernij. Hij stimuleert de missionarissen zich te verdiepen in Afrikaanse talen en culturen. De zusters en paters gaan - naar lokale gewoonten - in het wit gekleed en worden daarom in de volksmond Witte Zusters en Witte Paters genoemd.

Meierijstad zet zichzelf met zwembaden op scherp

Meierijstad wil komend jaar maar liefst 19 miljoen euro investeren in nieuwe zwembaden voor Veghel en Sint-Oedenrode. Is dit wel zo verstandig nu het geld in de gemeentekas niet bepaald tegen de plinten omhoog klotst?

Robert van Lith

ANALYSE

Welke gemeente presteert het nog om twee nieuwe zwembaden te bouwen? Meierijstad wil dit komend jaar voor elkaar krijgen. Het

college van B en W trekt ruim 10 miljoen euro uit voor een nieuw zwembad in Veghel en 9 miljoen voor een nieuw bad in Sint-Oedenrode. Het bedrag is nu al een miljoen per bad meer dan in april werd berekend. Dit werpt de vraag op of het bij 19 miljoen euro blijft?

Achter het voorstel voor twee nieuwe baden ligt een 'waterdicht besluit', zo werd quasi-nonchalant gesteld door het college bij de presentatie van de kadernota die vooruitloopt op de begroting voor 2020. Maar tegelijkertijd maakte wethouder Jan Goijaarts ook bekend dat Meierijstad met de nodige moeite tot een sluitende meerjarenbegroting kwam, vooral vanwege rijksbezuinigingen. In de

jaarrekening van 2018 viel te lezen dat Meierijstad nauwelijks speling heeft bij het opvangen van alle vaste lasten. 'Op basis hiervan is nauwelijks structurele ruimte om tekorten of extra lasten binnen de huidige begroting op te vangen', zo staat zwart op wit.

Met dit soort mededelingen wekt het wel enige verbazing dat Meierijstad zo fors wil investeren in twee zwembaden. Meierijstad zet zichzelf op scherp, want mogelijke tegenvallers bij de bouw óf bij de exploitatie van beide baden,

► **SP: 'Falend beleid dat de gemeenschap veel geld kost'**

kan de gemeente nauwelijks tot niet opvangen. De zwembaden zorgen ook komende donderdagavond in de commissievergadering ongetwijfeld voor scherpe discussies, al lijkt de coalitie op dit zware punt al de rijen gesloten te hebben.

Oppositiepartij SP heeft in ieder geval de messen geslepen. Volgens de socialisten kan de huidige exploitant van het zwembad De Beemd in Veghel, LACO, profiteren van een 'cadeautje' van Meierijstad. LACO kocht het zwembad in 2009 namelijk voor het symbolische bedrag van honderd euro en kan het straks voor veel geld weer van de hand doen. De SP spreekt van 'falend beleid dat de gemeen-

schap veel geld kost'. In de kadernota staat dat Meierijstad al flink bezuinigde op een aantal posten. Zo is de grote parkeerplaats voor vrachtwagens in Veghel geschrapt (à 3,7 miljoen euro), is op meerdere posten de kaasschaaf toegepast en het inleveren van een zesde wethouder levert ook 110.000 euro per jaar op.

De fracties in de raad staan nu voor een belangrijke keuze: Leveren zij een prestatie van jewelste met twee zwembaden en houden zij veel kiezers (lees: zwemliefhebbers) tevreden? Of kiezen zij voor één nieuw zwembad voor Veghel en Sint-Oedenrode en zetten zij de gemeente de komende jaren niet in een financiële klem?